

Forenede sager C-180/10 og C-181/10

Jarosław Słaby
mod
Minister Finansów

og

Emilian Kuć og Halina Jeziorska-Kuć
mod
Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(anmodninger om præjudiciel afgørelse
indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny)

»Skatter og afgifter — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — begrebet
afgiftspligtig person — salg af byggegrunde — artikel 9, 12 og 16 — manglende
fradrag af indgående moms«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Mazák fremsat den 12. april 2011 . . . I - 8463

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. september 2011 I - 8474

Sammendrag af dom

Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — økonomisk virksomhed i artikel 12 i direktiv 2006/112's forstand — begreb [Rådets direktiv 2006/112, art. 9, stk. 1, art. 12, stk. 1, og art. 295, stk. 1, nr. 3)]

Levering af et grundstykke beregnet til bebyggelse skal anses for merværdiafgiftspligtig i medfør af en medlemsstats nationale lovgivning, såfremt denne stat har gjort brug af den mulighed, der er fastsat i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2006/112 om det fælles merværdiafgiftssystem — uanset transaktionens permanente karakter eller spørgsmålet om, hvorvidt den person, der har foretaget leveringen, driver virksomhed som producent, handlende eller tjenesteyder — forudsat at transaktionen ikke udgør en indehavers almindelige udøvelse af sin ejendomsret.

En fysisk person, der har udøvet landbrugsvirksomhed på et bestemt areal, som senere — som følge af en ændring af lokalplanen, der ikke er udtryk for personens vilje — er blevet omdannet til grundstykker beregnet til bebyggelse, skal, når vedkommende påbegynder salg af jordarealet, ikke anses for merværdiafgiftspligtig i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 9, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i direktiv 2006/112, såfremt salget indgår som

led i forvaltningen af personens personlige formue.

Såfremt personen derimod med henblik på gennemførelse af salget aktivt påbegynder at tage skridt mod en økonomisk udnyttelse af grunde gennem mobilisering af midler, der svarer til dem, der anvendes af en producent, handlende eller tjenesteyder — som omhandlet i artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 — skal personen betragtes som udøvende »økonomisk virksomhed« i den nævnte artikels forstand og skal følgelig anses for en merværdiafgiftspligtig person.

Det forhold, at personen er en »standard-satslandbruger« som omhandlet i artikel 295, stk. 1, nr. 3), i direktiv 2006/112, er herved uden betydning.

(jf. præmis 49 og domskonkl.)